

Barem 8.02

1. a) În considerarea faptului că Legea nr. 255/2010 nu conține nicio dispoziție privind controlul judiciar asupra deciziei de expropriere, dată fiind natura acesteia de act administrativ, ea va fi supusă controlului instanței de contencios administrativ după procedura generală reglementată de LCA. (0,25 p.)

b) Nu ne aflăm în niciuna dintre ipotezele de la art. 5 alin. (3) LCA, nu există un caz de suspendare de drept și, chiar dacă transferul proprietății operează instantaneu, în plan material bunul nu intră imediat în posesia expropriatorului, astfel că nu ar exista impedimente pentru a solicita suspendarea deciziei de expropriere în temeiul art. 14-15 LCA. (0,25 p.)

c) Nu există o prevedere legală expresă care să excepteze acest act administrativ de la procedura administrativă prealabilă – se aplică regula generală de la art. 7 LCA. (0,25 p.)

d) Din punctul de vedere al sferei persoanelor vătămate, mai degrabă un particular, titular al dreptului de proprietate sau al unui alt drept real asupra imobilului expropriat ar fi vătămat prin decizia de expropriere, având astfel interes să atace acest act administrativ. Cu toate acestea, pot exista și ipoteze în care decizia de expropriere este emisă cu încălcarea evidentă a stării generale de legalitate, ipoteze în care ar putea promova acțiuni în contencios obiectiv Prefectul (dacă decizia este emisă de autoritățile locale/județene) sau Avocatul Poporului, în temeiul art. 3 LCA. (0,25 p.)

2. Din conținutul art. 334 alin. (1) lit. c) Cod administrativ – „*Documentația de atribuire este alcătuită din: (...) c) contractul-cadru conținând clauze contractuale obligatorii*” rezultă că există și în cazul contractului de închiriere a bunurilor proprietate publică, o parte reglementară și o parte negociată, contractuală. În plus, potrivit art. 334 alin. (1) lit. a) C.adm., există și un caiet de sarcini(0,5 p.)

3. a) Toate cele trei instituții constituie cazuri de încetare a contractului de concesiune de bunuri proprietate publică, cu efecte pentru viitor. (0,25 p.)

b) *Denunțarea unilaterală* presupune o manifestare unilaterală de voință din partea concedentului, care, spre deosebire de celelalte două: (i) trebuie întotdeauna să fie justificată de existența unui *interes public superior* și (ii) presupune obligația concedentului de a-l despăgubi pe concesionar pentru prejudiciile cauzate. – art. 327 alin. (1) lit. c) Cod administrativ. (0,25 p.)

Rezilierea, care poate fi atât unilaterală, cât și determinată prin acordul de voință al părților, este caracterizată prin: (i) cauza constă în *neexecutarea obligațiilor contractuale* de către o parte a contractului; (ii) presupune plata unor despăgubiri de către partea în culpă (cealaltă parte, nu cea care declară rezilierea). – art. 327 alin. (1) lit. d) și alin. (4) C. adm. (0,25 p.)

Renunțarea reprezintă o modalitate de încetare a contractului de concesiune ca urmare a manifestării unilaterale de voință din partea concesionarului care: (i) este determinată de *imposibilitatea obiectivă* a concesionarului de a *exploata bunul*; (ii) ca principiu nu presupune acordarea de despăgubiri – art. 327 alin. (6) C. adm. (0,25 p.)

4. a) În cazul exercitării acțiunii în contencios obiectiv de către Prefect, ulterior încetării suspendării de drept, actul administrativ atacat și suspendat de drept fie va reîntra în vigoare și își va produce în continuare efectele (de unde au fost suspendate), în ipoteza respingerii acțiunii introduse de Prefect, fie, ca urmare a admiterii definitive a acțiunii în anulare, își va înceta definitiv efectele. (0,5 p.)

b) În ipoteza emiterii unui alt act administrativ cu același conținut ca cel suspendat anterior de instanța de contencios administrativ, acest al doilea act este suspendat de drept, în temeiul art. 14 alin. (5) LCA. Suspendarea de drept a acestui al doilea act administrativ se va întinde, ca durată, doar până la data soluționării definitive a litigiului având ca obiect primul act atacat. Astfel, chiar în măsura în care primul act administrativ este anulat definitiv de instanța de contencios administrativ, în lipsa formulării unei acțiuni în anulare și a solicitării suspendării judiciare și a celui de-al doilea act cu același conținut, teoretic, odată cu soluționarea definitivă a primului litigiu, acest al doilea act va continua să producă efecte juridice. (0,5 p.)

5. a) *bunuri utile interesului public*, deci pentru care se întrevade o viitoare afectare de utilitate publică - ținute în stand-by până când afectarea în cauză devine o necesitate actuală; (0,25 p.)

b) *bunuri inutile, indiferente interesului public* – vor fi valorificate (prin vânzare, dar, teoretic, și prin închiriere, dacă ar exista cerere); (0,25 p.)

c) *bunuri ostile interesului public*, care nu pot face obiectul comerțului – vor fi distruse fizic; (0,25 p.)

Tomberoanele de gunoi amplasate pe aleile din Parcul Central – în temeiul criteriului complementului dissociabil și accesoriului util – ar face parte din domeniul public (bunuri necesare utilizării bunului domeniului). (0,25 p.) Sau, chiar dacă formal nu sunt clasate, ele se apropie de prima categorie, fiind menținute în domeniul privat atât timp cât utilitatea lor se menține

Speța:

1. Contencios nefiscal. *Material*, actul atacat provine de la o autoritate administrativă județeană, deci va fi competent Tribunalul – art. 10 alin. (1) LCA; *Teritorial*, - contencios subiectiv, va fi competent Tribunalul de la domiciliul reclamantului persoană fizică (situat cel mai probabil în județul Mureș), și anume *Tribunalul Mureș* – art. 10 alin. (3) LCA. (0,40 p.)

2. (a) Teoria potrivit art. 96 Cod administrativ coroborat cu prevederile Codului Civil: UAT are calitate procesuală pasivă pentru acțiunile în anulare unui act emis/adoptat de organele sale administrative – astfel că atât pentru petitul de anulare, cât și pentru cel de suspendare și despăgubiri, va avea calitate procesuală pasivă Județul Mureș. În plus, pentru despăgubiri, pot fi chemați și consilierii județeni care au votat pentru, în temeiul art. 16 LCA. (0,25 p.)

(b) Teoria potrivit jurisprudenței: *pentru petitul de anulare și pentru petitul de suspendare* – calitatea procesuală pasivă aparține organului emitent – Consiliul Județean Mureș; *Pentru despăgubiri* – vor avea calitate procesuală pasivă UAT – Județul Mureș, având personalitate juridică și patrimoniu propriu și consilierii județeni care au votat pentru (în temeiul art. 16 LCA). (0,25 p.)

(c) *Excepția lipsei calității procesuale pasive invocate de Președintele CJ (care afirmă că s-a abținut):* într-adevăr, pentru vot președintele nu răspunde. Semnarea are ca scop certificarea autenticității conținutului hotărârii, deci nu există raport de cauzalitate între această „contribuție” și ilegalitatea actului, deci nici pentru aceasta nu ar trebui să răspundă. (0,25 p.)

3. *Referitor la obligativitatea plângerii prelabile:* nu ne aflăm într-o ipoteză de lipsă a obligativității plângerii prelabile (art. 7 alin. (5) LCA), astfel că plângerea prelabilă e obligatorie; (0,25 p.)

Referitor la conținut: particularul a solicitat retrocedarea terenului de 1,5 ha către Municipiu – nu prea rezultă ideea de revocare a actului. Dacă instanța ar lua însă în considerare faptul că e posibil ca acesta să nu aibă cunoștințe juridice, ar putea aprecia condiția conținutului ca fiind îndeplinită. (0,25 p.)

Condiția adresatarului: s-a adresat organului emitent – Consiliul Județean, este îndeplinită; (0,25 p.)

Termenul: HCJ este un act administrativ individual, având ca beneficiar Județul Mureș, prin faptul că prin această hotărâre intră în patrimoniul acestei persoane juridice alte bunuri, completându-se inventarul, deci plângerea prelabilă se impunea a fi formulată în termenul de 30 de zile de la luarea la cunoștință a conținutului HCJ (20 iunie 2022), astfel că termenul nu e respectat în speță, plângerea fiind tardiv formulată. Ulterior, particularul trebuia să aștepte 30 de zile pentru răspunsul administrației, iar de la expirarea acestui termen urma să curgă termenul de 6 luni pentru introducerea acțiunii în contencios administrativ. (0,25 p.)

4. valabilitatea hotărârii:

Competență: Art. 173 alin. (1) lit. b) Cod administrativ – „atribuții privind dezvoltarea economico-socială a județului”; lit. c) – „atribuții privind administrarea domeniului public și privat al județului”; are competență materială, însă doar pentru terenul din domeniul său privat, nu și pentru cel aparținând Mun. Tg. Mureș. (0,25 p.)

Procedură – cvorum:

Art. 171 Cod administrativ - raportat la numărul locuitorilor, numărul total de consilieri județeni este de 34.

Art. 182 Cod administrativ coroborat cu art. 139 Cod administrativ – art. 139 alin. (3) lit. e) – hotărârile privind dezvoltarea urbanistică și amenajarea teritoriului; lit. g) – hotărâri privind administrarea patrimoniului – majoritate absolută: 18 – întrunită;

Dacă ne raportăm însă la operațiunea de trecere a bunului din domeniul privat al Municipiului Tg. Mureș în domeniul public al Județului Mureș – art. 182 coroborat cu art. 139 alin. (2) Cod administrativ – „(...) hotărârile privind dobândirea (...) dreptului de proprietate în cazul bunurilor imobile se adoptă (...) cu majoritatea calificată definită la art. 5 lit. dd), de două treimi (...)”- în acest caz 2/3 din 34 este 22, (6), deci e necesar votul a 23 consilieri, care nu e întrunit în cazul de față. (0,5 p.)

5. Cererea de suspendare

Condiția cazului bine justificat: având în vedere viciul de cvorum de vot și de competență pentru dobândirea în proprietate a terenului ce aparținea Municipiului Tg. Mureș/în măsura în care această HCJ nu este precedată de o HCJ de aprobare a indicatorilor economici și de o hotărâre de stabilire a cuantumului despăgubirilor – am putea vorbi de o aparență de ilegalitate a HCJ;

Condiția pagubei iminente - îndeplinită: În măsura în care prejudiciul iminent este executarea silită de către bancă, faptul că particularul va fi lipsit de bunul imobil nu va afecta ipoteca, ce se va strămuta asupra despăgubirilor primite.

Dat fiind faptul că a solicitat suspendarea prin acțiunea în contencios administrativ formulată – temeiul juridic: art. 15 LCA. (0,75 p.)

6. Cererea de anulare: în măsura existenței unui viciu de cvorum, în principiu acțiunea în anulare se va admite, dacă a chemat în judecată organul emitent (teoria potrivit jurisprudenței)/UAT (teoria potrivit legii);

Petitul de daune: se va respinge ca inadmisibil în măsura în care nu a chemat în judecată UAT; discutabilă suferința, pe fond. 0,10 p.

7. a) Contract de concesiune a unui bun proprietate privată –i se aplică regulile de la concesiunea bunurilor proprietate publică, - art. 362 alin. (3) Cod administrativ. (0,25 p.)

b) Dacă terenul se afla în proprietatea publică a Municipiului – un motiv de nulitate suplimentar - exproprierea nu poate avea ca obiect bunurile proprietate publică – încălcându-se prin HCJ principiul inalienabilității bunurilor domeniale și principiul autonomiei locale; (0,25 p.)

c) În raporturile dintre Municipiu și concesionar, adoptarea HCJ constituie un caz de *alea administrativ*, astfel că, în temeiul principiului echilibrului financiar, concedentul trebuie să echilibreze raportul contractual – ar putea adopta un act de denunțare unilaterală a contractului, cu despăgubiri către concesionar, sau de modificare a acestuia, cu privire la suprafața concesionată. (0,25 p.)